

Hava Karanlıktı Ortam Sessiz

– candan · 07 Mayıs 2016

hava karanlıktı...ortam sessiz...gökyüzünde yıldızlar ışıldıyordu birer mücevher gibi...pencereden sokağa bakıyordu kadın...düşünceliydi...ne yapsa aklından çıkartamıyordu işte...ne yapsa,ne etse olmuyordu...o uzaklardaydı...kimbilir hangi dağda,hangi ovadaydı...üşüyor muydu acaba?belinde silahı var mıydı gene...hiç onusuz dolaşmazdı...o ve ben olamayız ayrı derdi...güldü kadın...aklına bir anısı gelmişti gene...hiç sessiz olmak istemiyorum ama mecburum işte diyordu...hava karanlıktı.ortam sessiz...dışarıda hafiften yağmur yağmaya başlamıştı...aklı gene ona gitti...anılar...anılar...neden bir türlü kurtulamıyordu onlardan...gene böyle yağmurlu bir gündü...akşam üzereydi...yoldaydı kendisi...adam çok kızmıştı...akşamın karanlığında ne işin var senin sokaklarda diye bağırmıştı...ahhhh ben şimdi senin yanında olsam...gülmüştü kadın...ne olurdu yani yanımda olsan demişti....dellenmişti adam telefonda...çabuk evine gidiyorsun ve bundan sonra sokağa çıkmıyorsun bu saatlerde diye bağırmıştı bas bas...yahu seni hiç merak eden yok mu?gülmüştü kadın...hava karanlıktı ...ortam sessiz...sokaktan gelip geçenlere bakıyordu pencereden kadın...onun kadar kimse onu merak etmemişti bugüne kadar...her an her dakika arar neler yaptığını hep sorardı...içini çekti kadın...ne güzel günlerdi o günler...hava karanlıktı...ortam sessiz...dışarıda hafiften bir yağmur yağıyordu...kadın evin içerisinde dolanıyordu...dilene de bir şarkı dolanmıştı...sabahtan beri hep onu söylüyordu...nerden aklına geldiyse de bu şarkı...çok severdi şarkı söylemeyi...hava karanlıktı...ortam sessiz...aklı başka yerlerde.bedeni evin içerisinde...tv.de şarkı söylüyordu bir adam...sussam olmuyor,söylesem olmuyor diye ...hangi istediğimiz oluyor ki dedi kadın...başını pencereden ayırdı,tv.deki adama bakmaya başladı...başında şapkası hırpani bir elbise vardı üzerinde.avare şarkısındaki şarkıcı gibi...tavırları da ona benziyordu adamın...herkes bir türlü kendisi neden olamıyor diye düşündü kadın.neden başkalarına taklit ediyorlardı ki...hava karanlıktı...ortam sessiz...tv de bu sefer de genç bir kadın vardı türkü söyleyen...yeşil yaprak altında üşüdüm amman diye bağırp duruyordu....ezbere biliyordu eski şarkıları ve türküleri kadın...nerden biliyorsun bu kadar eski türküleri diye soruyorlardı her zaman kendisine...gülmüştü bir keresinde kadın...Bekir Amca sayesinde derdi...komşumuzdu ben küçükken.adam sabahtan yatıncaya kadar hep eski şarkı ve türküleri çalardı teypte...eeeeee bir insan gece gündüz aynı şarkı ve türküleri dinlerse ister istemez ezberlerdi tabii...allah razı olsun bekir amcadan derdi her zaman...ne zaman hüzünlense ,neşelense ya da aklına gelse söylerdi bildiği türkülerden....zeytin yaprağı yeşil,altında kahve pişir türküsünü söylemişti birgün...yaşlı bir komşusu ağlamıştı dinlediğinde....ahhhhh demişti ahhhh....gençliğimde zeytin tarlalarında zeytin toplarken ben de söylerdim bu türküyü demişti yaşlı kadın..boynuna sarılıp ağlamıştı...hava karanlıktı...ortam sessiz...gökyüzü karanlıktı...yıldızlar yoktu gene bu gece...yağmur hızlanmıştı...camları dövüyordu...bakışları pencereden görebildiği kadar bakıyordu sokağa...aklına sevdiği geldi gene...acaba şimdi nerelerdeydi?hangi dağlarda,hangi ovalardaydı? aklına bir söz geldi...giderken bağırmıştı bir seferinde kadın...DAĞLAR DEMİŞTİ...DAĞLAR NE VERDİ SANA? NEDEN İNMEZSİN DÜZ OVALARA????? anılar....anılar...pencereye bir yumruk savurdu...cam paramparça oldu...elinden akan kanlara bakakaldı kadın...inledi...ne senden kurtuldum....ne de anılardan

dedi...oturdu...ađlamaya başladı...candan